

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Δέχεσθε, κύριε πρόεδρε τῆς Βουλῆς, νὰ σὰς συγχαρῶ-
μεν ἑλληνιστί διὰ τὴν ὠραίαν ἀστυνομίαν ἣν ἐξασκεῖτε
ἐντὸς τῆς Βουλῆς; Εἰσάγετε λοιπὸν καὶ λωποδύτας τα-
χυδακτυλογράφους ἐντὸς τοῦ μικροβασιλείου Σας· καὶ τοὺς
εἰσάγετε ποῦ; Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλή-
λων! Ἄν εἴχομεν πεῖραν τῆς γελοιογραφικῆς σας εὐφυΐας
θὰ σὰς ἐνομιζόμεν συμπολίτην τοῦ κ. Ἀννίνου τοῦ *'A-*
smodalou, πιστεύοντες ἐπὶ ἐπενόησατε ὠραῖον *tableau*
vivant γελοιογραφικόν, διὰ τῆς παράδοχῆς καὶ ἐπαγγελ-
ματιῶν λωποδυτῶν εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ἀνωτέρων ὑπαλ-
λήλων, ὡς μὴ ὑπαρχούσης διακρίσεως μεταξὺ τῶν μὲν
καὶ τῶν δέ. Ἄν δὲν ἐγνωρίζομεν πάλιν τὴν ἀγγλικὴν
σας ἀνατροπὴν καὶ ὅτι εἰσθε εἰς θέσιν νὰ διδάξητε τὴν
περὶ τοὺς τρόπους ἀβρότητα εἰς τὸν συνάδελφόν σας κ.
Παππαγεωργίου, θὰ ἐφάνταζόμεθα ὅτι συμπεριελάθετε
ἐν τῇ ζωντανῇ γελοιογραφίᾳ σας ὅλην τὴν Βουλὴν, ὑπο-
δείξας ὅτι πρέπει νὰ μπαίνει τις ἐκεῖ μέσα μὲ τὰ χέρια
σ' τῆς τσέπαις. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα οὔτε τὸ ἐν οὔτε
τὸ ἄλλο νὰ ἐπινοήσωμεν, πειθόμεθα ὅτι ὁ κ. Κοσσονάκος
σὰς ἐπαίξε τὸ παιγνίδι αὐτὸ, θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἂν δὲν
δύναται νὰ συλλάβῃ τοὺς κυκλοφοροῦντας ἀνὰ τὴν πόλιν
λωποδύτας, τοῦτο συμβαίνει διότι εἶναι τοιοῦτοι δζέν-
τλεμαν, ὥστε ὁ ἀρχιδζέντλεμαν κ. Βαλαωρίτης δίδει εἰς
αὐτοὺς εἰσιτήρια ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ κλέπτουν ἀπὸ
πτωχὸν ἱερέα 6000 δραχμὰι.

Τί πτωχοὶ ὅμως ποῦ εἶναι οἱ δυστυχεῖς οἱ παπᾶδες
μας. Μπαίνουν εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ὀλίγα λιχνώματα
μόνον ἐξ χιλιάδων δραχμῶν!!

ρεῦεις ἐδῶ μέσα, ὅταν ἐγὼ εἶμαι παρών; Αἶ, τί γυρεύ-
εις; Δὲν ξεύρεις ὅτι ὁ πασσᾶς μοῦ χάρισε τῆς γυναῖκας
αὐταῖς, καὶ ὅτι ἐγὼ μπορεῖ νὰ ἔχω κέφι αὐτῇ τὴν ὥρα;
Τί θὰ σὲ ἔχω ἐγὼ σένα; Μπελᾶ στὸ κεφάλι μου; Νὰ ἡ
ὥρα νὰ μὴ ἦνε κανεὶς ἐλεύθερος μέσ' στὸ σπίτι του; Τί
θὰ σὲ ἔχω μάρτυρα ἐγὼ ἐδῶ, τί θὰ κάμω καὶ τί δὲν θὰ
κάνω; Κάνε μου τὴ χάρη νὰ κάμης μία μεταβολή, καὶ
ἄλόν, μάρε!

Εἰς τοὺς λόγους μου τούτους ἡ μαύρη μὲ ἐξετόξευσε
βλέμμα θηριῶδες, ἐνῶ αἱ ὀθωμανίδες ἐξεκαρδίζοντο.

Ἐπῆρα θάρρος.

Διὰ μιᾶς στροφῆς ταχείας ἐστράφην πρὸς τὴν τουρκο-
πούλα μου καὶ εὐρέθην ἐξηπλωμένος παρὰ τὴν πλευρὰν
τῆς τουρκοπούλας μου· δὲν εἶχον προφθάσει νὰ ἐκτείνω
τὴν ἀγκάλην μου, ὅπως τὴν περιβάλλω, ὡς εἶχον ἀπό-
φασιν, ὅτε γοργή, ὡς ἱεράξ, ἡ μαύρη σπεύσασα πρὸς ἐμὲ,
μὲ ἀνῆρπασε καὶ μὲ ἠνῶρθωσεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου.

— Μωρὴ μουτζουρωμένη, στραβάραπείνα, ἀσχημομου-
ρα, φελάχισσα ἀνάγωγος, κακοκιναιτεθαμμένη, κτῆνος,
παληγογυναίκα, χωριάτα, ποίος σοῦ ἔδωκε τὴν ἄδεια νὰ
αὐθαδειάζης ἐναντίον τοῦ κυρίου σου; Θέλεις ἀμέσως,
τόρα, αὐτῇ τῇ στιγμῇ νὰ διατάξω τὸν τσελάτη μου νὰ
σπῇ πάρη αὐτὸ τὸ κεφάλι τὸ τρισάθλιο καὶ ἐλσεινὸ; Καί
τί μὲ ἐνόμισες ἐμένα; Κάνένα κνώδαλο νὰ μὲ κάμης ὅ,τι
θέλεις, ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι ἐλεύθερος νὰ κάμω ἐδῶ ὅ,τι θέλω;

Αὐτὸς ὁ κύριος στρατηγὸς Τύρρ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πολ-
λέμους τοὺς ὁποίους ἔκαμεν ἐναλλάξ αὐτομολῶν ἀπὸ τοὺς
αὐστριακοὺς εἰς τοὺς Ἴτζλοὺς καὶ πότε ἀγωνιζόμενος μὲ
χριστιανοὺς πότε μὲ Τούρκους, τώρα καταδικαζόμενος εἰς
θάνατον καὶ τώρα λυτρούμενος πρεσβείαις τῆς παναχράν-
του βασιλείσεως Βικτωρίας φαίνεται νὰ ἐλησμόνησε τὸ
πῶς δεῖ φέρεσθαι ἐν εἰρήνῃ.

Διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην νὰ τῷ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἐρ-
χόμενος εἰς ξένον κράτος καὶ ἀναλαμβάνων ἐν κερδοσκο-
πικὸν δημόσιον ἔργον, μεταξὺ τῶν ἄλλων του καθηκόν-
των ὀφείλει νὰ σέβηται τὸν ἐγγώριον τύπον ὡς πρὸς τὸν
καθιερωμένον ἀντιπρόσωπον τῆς κοινῆς γνώμης. Οἱ δια-
κόσιοι καὶ τριακόσιοι ἰδιῶται οὓς προσεκάλεσεν ἀντιπρο-
σωπεύουν ἑαυτούς· ἀλλ' οἱ πέντε ἡ δέκα δημοσιογράφοι
οὓς θὰ προσεκάλει, θ' ἀντιπροσώπευον τὴν πρωτεύουσιν.

Δύο, ἡ τρεῖς δημοσιογράφοι, πρὸς οὓς ἔστειλε προσκλη-
τήρια προσεκληθήσαν ὡς ἠκούσαμεν παρ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν
μαῶν ὡς φίλοι ἡ μεσιτεῖς φίλων.

Ἡ ἑλλειψὶς αὐτῇ στοιχειώδους ἀβρότητας πρὸς τὸν
ἐγγώριον τύπον εὐφύμως ποιήσαντα μνεῖαν τοῦ ὀνόματός
του καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑποδεχθέντα τὴν ἐπιχειρήσιν
του εἶναι μοναδική δι' Εὐρωπαίον καὶ θὰ ἐπεθυμοῦμεν
πολὺ νὰ μάθωμεν ποῦ ἐσπούδασεν ὁ κύριος στρατηγὸς
τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι. Ὅχι βεβαίως μεταξὺ τῶν συνα-
γωνιστῶν του Τούρκων!!!

Λίαν καλῶς οἱ ἀρμόδιοι φοβούμενοι τὴν ὀρμητικὴν
καὶ διὰ μιᾶς ἐκρηξίν τῆς ἐπιδημίας τοῦ τυφοειδούς πυ-
ρετοῦ, διέταξαν νὰ γίνονιν προῶρως—ἀπριλιάτικαι, ἀντὶ
ἰουνιακαὶ—αἱ ἐξετάσεις, διαλύουσιν οὕτως ἐγκαίρως τὰς
ἐπιβλαβεῖς συναθροίσεις ἐν στενῷ χώρῳ εἰς παραμονὰς
ἐπιδημικῆς ἐμφανίσεως. Αἱ πρῶται ἐξετάσεις ἐγένοντο
αἱ τοῦ Βελενδζικικοῦ Γυμνασίου. Οἱ μαθηταί, κατὰ τὴν
εἰθισμένην φράσιν, ἀπήντησαν λίαν ἐπιτυχῶς. Τόσον

Σοῦ εἶπα μία φορὰ νὰ φύγης, δευτέρᾳ φορὰ ἂν σοῦ τὸ
'πῶ, ζωὴ δὲν ἔχεις! Ἀκοὺς ἐκεῖ ἀναίδεια ἀναιδείας! Κα-
κοήθεια, ποῦ ἠκούσθη ποτὲ αὐτὸ νὰ τὸν παραφυλάγουν
κανένα καὶ μέσα στὸ σπίτι του, καὶ μὲ ποιαῖς; Μὲ τῆς
γυναῖκες του. Μὰρς ἀπὸ δῶ. Σηκῆτ' ἡ μπουρντνά. Μουτζουρω-
μένη γάτα. Τοῦ διαόλου τῇ γυναίκα! Ἦλθε 'δῶ νὰ
μὰς κάμῃ τὸν ἐξελεγκτή.

Μόλις εἶχον ἀποπερατώσει τὰς πρὸς τὴν μαύρην πα-
ρατηρήσεις μου εἰσῆλθεν ὁ πασσᾶς, ὅστις ἰδὼν τὰ γύ-
νιαξ του λυγωμένα 'στὰ γέλοια κατενθουσιάσθη διὰ τὸν
ἐξυπνο μπουφο τὸν ὁποῖον εὗρε πρὸς διασκέδασιν τοῦ χα-
ρεμίου του.

Πρὸς τὸν πασσᾶ ὡς συνέχειαν τῶν κατὰ τῆς μαύρης
παραπόνων μου ἀπήντησα τάδε:

— Κύριε πασσᾶ, ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν
διακρίσιν εἰς τὸν κόσμον, ποτὲ δὲ δὲν ἤλπιζα ὅτι θὰ εὐ-
ρίσκετο μία τσουκαλομουτρα ἀράπισσα νὰ τολμήσῃ νὰ
ἀντισταθῇ εἰς τὰς παρατηρήσεις μου καὶ νὰ αὐθαδιάσῃ
ἐναντίον μου. Ναι μὲν ἔδωκε ὁ θεὸς νὰ γίνω τρελὸς γιὰ
μιὰ τουρκοπούλα, ἀλλὰ δὲν ἔγινα τοιοῦτος γιὰ τὰ μου-
τρα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου τέρατος, τὸ ὁποῖον ἐτόλμησε
νὰ μοῦ κάμῃ ἐνστάσεις ἐπάνω εἰς τὰ γούστὰ μου. Ἐ-
πάνω στὴν ὥρα ποῦ ἐκόντεψα νὰ 'βρῶ τὸ γ'ιτ.

— Ἐννοία σου, μοῦ ἀπήντησεν ὁ πασσᾶς, μόνον συγ-
κρατῶν τοὺς γέλωτας, καὶ ἐγὼ θὰ τὴν μαλώσω, ἂν

ἐπιτυχῶς ὥστε ἐντὸς ὀλίγου διορίζεται καὶ ἐπιτροπὴ, πρὸς ἀπονομὴν βραβείων ὑπὸ τοὺς εὐσκίους κλῶνας τῶν πλατάνων τοῦ Μενδρεσέ ἡ τὴν ἀρωματικὴν αὐραν τῆς περιβόλας τοῦ μακαρίτου Βούλγαρη, ἐκεῖ παρὰ τὰς φυλακὰς τῆς Αἰγίνης. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ὀνομασθῇ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ νεωτερισμὸν τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κ. Σπυρίδωνος Λάμπρου. Ἐπίσης προώρως ἤρχισαν καὶ αἱ ἐξετάσεις τῆς γεωργικῆς σχολῆς, ἥτις ἀπὸ τῆς Τύρινθος μετεβιβάσθη εἰς Ἀδάμας. Παρακαλοῦμεν τὸν πρόεδρον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κύριον Βουλπιώτην νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐργασίας, διότι οἱ καύσωνες εἶναι λίαν ἐπικίνδυνοι. Πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Δανειακοῦ σχολείου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Δ. Λεβίδου, τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν νὰ μὴ χαρισθῇ εἰς συγγενικὰς συμπαθείας, ἀλλ' αὐστηρὰς νὰ ζητήσῃ ἀπαντήσεις ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξεταζομένους, συγγενεῖς ἢ μὴ.

Ὁ τελευταῖος ὅμως ἐξετασθησόμενος θὰ εἶναι ὁ κ. Παλαμῆδης καὶ βεβαίως εἴτε συνεπεῖα τῆς ἐξετάσεώς του ὁ κ. Κουμουνοῦρος εὐρεθῇ μὲ τὰς ἀδάμας εἰς ἀδαμιαίαν κατὰστασιν, εἴτε δὲν εὐρεθῇ, ἂν ὅχι ὁ ἴδιος, ἀλλ' ὁ υἱὸς του θὰ ἐξετάσῃ καὶ αὐτὸς τὸν Παλαμῆδην καὶ ἔσονται τότε οἱ ἐξετασταὶ ἐξεταζόμενοι, ἵνα πληρωθῇ κτλ.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Φαλήρου ἡ λεγομένη χρυσὴ νεολαία παρέστησε σκηνὴν πολὺ ὀλίγον ἵπποτικὴν, πολὺ ὀλίγον γενναίαν, πολὺ ὀλίγον ἀνθρωπίνην, πολὺ πολὺ βασιβοζούικην, ζεῖμπέικην, κερκασιανήν. Ἐντρεπόμεθα διὰ λογαριασμὸν τῆς νὰ ἐκθέσωμεν τὴν σκηνήν. Εἶναι ἄλλως τε καὶ ἀηδής. Ἀποροῦμεν μόνον πῶς ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου κ. Κατσίμπαλης ὅστις ἄλλοτε χάριν τῆς ἐθνικῆς του ἀξιοπροεπείας, ἔδειξε μὲ βαρεῖαν χρηματικὴν ζήμειαν του εἰς πρέσβυν τὸ πῶς πρέπει νὰ φέρεται, ἡμέ-

λησε τὸ καθήκον τοῦτο εἰς τοὺς ἐν λόγῳ κυρίους, ἐπὶ τρέψας νὰ μεταβάλλωσι τὴν αἵθουσάν του εἰς σταδίου τοιούτων σκηνῶν.

Ἐδώσαμεν κόσκινον εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ μᾶς ἀπαντᾷ ὅτι εἶχεν ἤδη αὐτὸς ἄφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν. Τόσῳ τὸ καλλίτερον, μὲ δύο κόσκινα θὰ κάμῃ καλλίτερη δουλειά!

Εἰς τὸ ἐξῆς δύναται νὰ ἔχῃ σύνθημά του ὁ κ. Διευθυντὴς παρ' ὁδὸν τοῦ ῥητοῦ τοῦ δὸν Μπαζιλιο: «Κοσκίνιζε, κοσκίνιζε καὶ κᾶτι θὰ μένῃ πάντοτε».

Ἀλλὰ περὶ μαγεύρων κλητῆρων προκειμένου, τὸν παρακαλοῦμεν ἐξ αὐτοψίας νὰ πεισθῇ ἂν οἱ τριακόσιοι αὐτοὶ κλητῆρες εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἐνῶ εἰς ὅλα τὰ κρεοπωλεῖα τῆς πόλεως ἐφηρμόσθησαν οἱ περυσिनὸι κανονισμοὶ τῆς διὰ κιγκλίδων περιφράξεως, τῆς ἐπὶ μαρμάρων τομῆς τῶν κρεάτων κλπ. μόνον τὰ ἀπέραντα κρεοπωλεῖα Τριγγέτα πλὴν μικρὰς τινος γωνίας αὐτῶν, πρὸς γελωτοποίησιν ἴσως—ἔμειναν ἀσύδοτα ἀπὸ τὴν ἀστυνομικὴν αὐτὴν διάταξιν. Καὶ ἔμειναν ἀσύδοτα ὅχι θελούσης τῆς ἀστυνομίας—ἐννοοῦμεν τὴν προκατόχον—ἀλλ' ἀκριβῶς μὴ θελούσης. Διότι ἐνθυμούμεθα πέρυσιν ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς διελθὼν ἐκεῖθεν παρετήρησε τὴν ἑλλειψιν αὐτὴν εἰς τινὰ τῶν ἐβδομαδιαίων παρουσιάσεων τοῦ κ. Δούκα. Ὁ κ. Δούκας ὡμολόγησεν ὅτι κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν κανονισμόν. Ποία νομίζετε ἦτο ἡ ἀνωτέρα αὕτη διαταγή; Ἡ τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας κ. Τριγγέτα, ἐπηρεά-

ἄλλη φορὰ σοῦ πῆ τίποτα.

— Νὰ τὴν μαλώσῃς ἄλλη φορὰ; Καὶ ἔχει σκοπὸ καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μοῦ κάμῃ τὰ ἴδια; Ὅχι, κύριέ μου, θέλω νὰ τὴν μαλώσῃς τόρα ἀμέσως καὶ νὰ τὴν διώξῃς μάλιστα νὰ μὴ τὴν βλέπουν τὰ μμάτια μου, τὴν κακοήθη. Τί, κατὰσκοπος θὰ μοῦ γίνῃ;

Εἰς τοὺς λόγους μου τούτους ἡ τουρκοποῦλά μου ἡγέρθη μειδιδῶσα, καὶ τύπτουσά με θωπευτικῶς εἰς τοὺς ὤμους.

— Γιαβὰς, γιαβὰς, μοῦ εἶπε, θὰ τὴν διώξῃ ὁ πατέρας.

— Πατέρας, ἀνταπῆντησα στρεφόμενος πρὸς αὐτὴν σπασμωδικῶς, ποῖος εἶναι πατέρας σου, ὁ πασσᾶς; Αὐτὸς, μάθε κυρά μου, ὅτι δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἔχῃ παιδιά, μπορεῖ νὰ ἦνε πασσᾶς ὅσο θέλει, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἦνε καὶ πατέρας καὶ πολὺ μάλιστα σοῦ, ἡ ὁποία εἶσαι ἀδελφὴ μου. Ἄν θέλῃς νὰ ἔχῃς τὸν πασσᾶ πατέρα, πρέπει νὰ μ' ἔχῃ καὶ αὐτὸς ἐξ ἀνάγκης παιδί του, καὶ γιὰ νὰ μὲ ἔχῃ παιδί μου, πρέπει πάλιν ἐξ ἀνάγκης νὰ μὲ ἔχῃ καὶ μέσα στὸ σπίτι του νὰ κατοικῶ, καὶ γιὰ νὰ κατοικῶ στὸ σπίτι του, αὐτὴ ἡ ἀραπίνα δὲν πρέπει νὰ κατοικῇ, διότι συχάνομαι νὰ τὴν βλέπω μ' αὐτὰ τὰ μουτρα τὰ μουτζουρωμένα.

Αἱ ὀθωμανίδες εἶχον καταγοητευθῇ ἐκ τῶν μωρολογιῶν μου καὶ ὁμοφώνως ἐξελιπάρησαν τὸν πασσᾶ νὰ ἐπι-

τρέψῃ νὰ κονέψω στὸ στίτι του καὶ γιὰ νὰ μὲ γουστάρουν ὅ,τι ὦρα ἤθελον.

Τρελὸς ἄνθρωπος φόβο δὲν ἔχει γιὰ γυναῖκας, εἶνε ὥσον τετράπουρον δι' αὐτὰς, ὥσον ἀναίσθητον, ὥσον λαλοῦν ἀνθρωπίνην γλῶσσαν, παπαγάλος τέλος πάντων, φαίνεται δὲ ὅτι τοιαύτην τινὰ ιδέαν συνέλαβε δι' ἐμὲ ὁ πασσᾶς, διότι ὑποχωρῶν εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν γυναικῶν του εἶπε:

— Καλὰ, ἀπόψε δὲν θὰ κάτῃ ἐδῶ, ἀλλὰ αὔριο χωρὶς ἄλλο θὰ τοῦ παραγγείλω ἓνα κλουβὶ καὶ θὰ τὸν βάνω μέσα νὰ τὸν ἔχετε ὅλην μέρα ἐδῶ στὴ σάλα σας νὰ παίζετε.

Ἡ πασσαλίδικη πρωτότυπος αὕτη ιδέα, ὡς εἶδος, δὲν μοῦ ἤρρεσε ποσῶς ἐφ' ᾧ καὶ ἔσπευσα νὰ διαμαρτυρηθῶ, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ κλουβὶ θὰ μοῦ ἔπερτε στενὸ γιὰ νὰ σουλατσάρω, ἔπειτα δὲν μοῦ ἤρρεσε καὶ νὰ ἤμαι κρεμασμένος ὡς ψηλὰ καὶ νὰ βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κάτω μου.

Πρὸς τὰς ἐνστάσεις μου τάχτας ὁ πασσᾶς μοὶ ἀπήντησεν ὅτι τὸ κλουβὶ μου θὰ ἦτο εὐρύχωρον καὶ ἐπὶ τοῦ πατώματος.

— Τότε, ἠρώτησα, ποῦ θὰ κοιμοῦμαι;

— Ἀ μὰ θὰ σοῦ πάρω καὶ μιὰ κούνια.

— Κούνια; Καὶ θὰ κοιμῶμαι μονάχος μέσα σ' αὐτή;

— Βέβαια, ἀλλ' ἂν θέλῃς συντροφιά σοῦ δίνω τὴν ἀ-

σαντος τὸν Παπαμιχαλόπουλον, ἐπηρεάσαντος τὸν Δούκαν, ἐπηρεάσαντος τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Τμήματος. Διότι ὁ κ. Τριγγέτας δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἐξοδεύσῃ διὰ τὰ βάλῃ κιγκλίδας εἰς τὰ μαγαζιά του, δὲν ἐννοοῦσαν δὲ καὶ οἱ κρεοπῶλαι εἰς τοὺς τὰ ἔχει ἐνοικιασμένα!

Σὺς ἐρωτῶμεν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ποῖος εἶναι βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Γεώργιος Α΄. ἢ ἡ Α. Μ. ὁ Τριγγέτας Α΄.

Ἀπόκειται εἰς τὸν φιλοτιμότετον Διευθυντὴν μας νὰ καταστήσῃ τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον βασιλέα καὶ τοῦ κ. Τριγγέτα.

ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὅσα γινώσκω, εἶδον, ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ καὶ αἱ τρακατροῦκαι ῥίπτονται τὸ Πάσχα.

Εἰς τὴν πόλιν μας τοιαύτη διάκρισις δὲν γίνεται.

Πυροβολοῦν ὅλοι, ἐν πλήρει ἀγορᾷ, κατὰ βούλησιν. Ῥίπτουν καρόνια.

Ὁ κύρ Μπουκλάκος διὰ διατάξεώς του ἀπηγόρευσε τὴν Μεγάλῃν Ἑβδομάδα τῆς τράκες. Καὶ ὅμως οὐδὲν μετῆλθεν ἀπαγορευτικὸν μέτρον κατὰ τῶν ῥιπτομένων καρονίων, ἐν τῶν ὁποίων μάλιστα, τὸ τοῦ κ. Καρβώνη,

ἐτσουρούφλεσε πολλοὺς, καὶ συνετάραξε τὴν ἀγορὰν τόσον, ὅσον ἡ ἀπὸ 6,500 ὀκάδας πυρίτιδος ὑπόνομος τοῦ Κ. Μάτσα.

Σοὶ φαίνεται περίεργος, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθὴς ἡ τοιαύτη παράδοσις.

Τὸ δὲ νοστιμον εἶναι ὅτι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ παραβάται τῶν κειμένων Νόμων εἶναι οἱ κάλλιστοι τῶν ἀνθρώπων... μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς πτώσεώς των...

Διότι ἐλησμόνησα νὰ σοὶ εἰπῶ ὅτι τὰ τοιαῦτα καρόνια, διαφοροτρόπως βαπτίζονται ἐνταῦθα.

Ὁ κ. Καρβώνης, λέγει ὁ εἰς, ἔπεσε μὲ 400,000 φρ. Δὲν εἶναι ἐπιτυχὴς ἡ ἐκφρασις. Τούναντίον δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι σηκώθηκε μὲ 400,000. Αὐτὸ ὀνομάζεται καρόνι.

Ὁ κ. Κατσούλης λέγει ἕτερος, ἔκαμε πῶσιν, μὲ 60,000 φρ. καὶ ἔφυγε. Τί στάσις; Στάσις εἶναι νὰ ὀφείλῃς καὶ νὰ φύγῃς, ἢ φευγὶδ; Ἀλλ' αὐτὸ ὀνομάζεται ροκέττα.

Ὁ κ. Πεῦρετ, ἀδαμαντοπώλης, ψάλλει ἄλλος καὶ ὁ κ. Κερασιώτης, ἐμποροατζέντες, ὁ μὲν μὲ παθητικὸν 80,000 φρ. ὁ δὲ μὲ 35,000 τὸ ἐβρόντιζαν. Καὶ ἐδῶ ἀνεπιτυχὴς ἡ ἐκφρασις διότι πρόκειται πλέον περὶ μικρῶν πραγμάτων, περὶ τράκας, ἥτις δὲν βροτᾷ.

Ὅπως δὴ ποτε οἱ ἀνωτέρω Κύριοι διεποίκιλαν τὴν μονοτονίαν τῆς ἀγορᾶς μας, καὶ ἔκαμαν στάσιν ἢ ἔκαμαν φευγὶδ, ὡς τὸν κ. Κατζούλην, δηλαδὴ τὰ δύο ἄκρα ἐναντία, τ' αὐτὸ σημαίνοντα.

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον, ἀλλ' ὑπῆρξαν τὰ πρῶτα χροῦσματα τῆς ἐπαπειλούσης τὴν ἀγορὰν μας ἐπιδημίας, ἥτις πτώχευσις καλεῖται.

Вес.

ραπίνκ νὰ σὲ φυλάξῃ καὶ νὰ μὴ σὲ φάῃ καμμιά γάτα.

Μετὰ τὰ λεχθέντα ὁ πασσᾶς μὲ παρέλαβε μεθ' ἐαυτοῦ καὶ μ' ὠδήγησεν εἰς ἑτέραν αἰθουσαν ὅπου πολλοὶ βέηδες μ' ἀνέμενον ὡς μεσσίαν.

Ἀμα εἰσῆλθον ἐχαιρέτισα αὐτοὺς μὲ διπλοὺς τεμενάδες, οὓς ἀνταπέδωκαν ἐκεῖνοι, εὐσεβάστως τῶν θέσεών των ἐγειρόμενοι.

Μοὶ ἐδόθη κάθισμα καὶ τσιμποῦκι, ὁ δὲ πασσᾶς ἤρχετο πρῶτος, ὅπως μὲ κεντήσῃ, τῆς μετ' ἐμοῦ συνομιλίας.

— Αἶ, ἐφέντη, μοῦ εἶπε, πῶς τὰ βρίσκεις τὰ καφτάνια ποῦ σοῦ φόρεσα; Μὴ σὲ στενεύουν;

— Δὲν μὲ στενεύουν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν πέρασι, γιατί αἱ γυναῖκες δὲν μὲ πῆραν καθόλου γιὰ γυναῖκα καὶ δὲν μοῦ ἔκαμε καμμιά χωρατά.

— Σιγὰ σιγὰ δὲ, ὡς ποῦ νὰ σὲ συνειθίσουν.

— Δὲν μοῦ εἶπε καμμιά ψίτ.

— Μὰ φοβήθησαν μὴ τῆς κλέψῃς σὰν τὴν μαξιλάρα σου.

— Τὴν μαξιλάρα μου, κύριε πασσᾶ, εἶχα πολὺ δίκαιον νὰ τὴν κλέψω, διότι ἦτο δική μου, καὶ ἤθελε νὰ μοῦ κάμῃ ἐργολαβία.

Εἰς τοὺς λόγους μου τούτους οἱ περισυνηγμένοι τοῦρ-

κοὶ ἤρχισαν νὰ γελῶσιν, ἐνῶ ὁ πασσᾶς ἐπανελάβε :

— Καὶ ποῦ τὸ κατάλαβες, ὅτι σοῦ ἔκαμε τὸν ἔρωτα;

Ποῦ; Ἀφοῦ ἤρχετο κάθε νύχτα καὶ κοιμώτουνε κοντὰ στὸ κεφάλι μου;

Τέλος νὰ μὴ τὰ πολυλογῶ, οἱ βέηδες καὶ λοιποὶ τοῦρκοὶ ἔμειναν καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν φλυαριῶν μου καὶ συνεχάρησαν τὸν πασσᾶ, ἀπερχόμενοι, διὰ τὸν ὥραϊον καραγκιούζη ποῦ ἐπέτυχε.

Τὴν ἐσπέραν ἐκοιμήθην εἰς τὸ κονάκι, λίαν δὲ πρωτὴ ἦλθεν ἡ μαύρη καὶ μὲ ἐξύπνισεν, ὅπως μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ χαρέμι, ὅπου ἀνυπομόνως μὲ περιέμενον καὶ ἰδίως ἡ μικρὰ τουρκοπούλα μου.

— Μωρὲ ρωμῆ, μοῦ εἶπεν ἡ μαύρη, σὺ δὲν εἶσαι τρελλός, τὸ κάνεις γιὰ τὴ μικρὴ χανοῦμ ποῦ σ' ἀγάπησε. Μπίρμπο.

— Μ' ἀγάπησε; ἀνεβόησα, τώρα εἶνε ποῦ θὰ τρελαθῶ στ' ἀλήθεια.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.]

Παλιάνθρωπος.